www.ulkunet.com

Serdengeçti

ALLAHA, MİLLETE, VATANA KOŞANLARIN DERGİSİ

İçindekiler

MÂNEVİ EMPERYALİZM...

. . . . . .

Azab Hücrelerinde!

Tabutluklarda 1500 mumluk ampullerin altında Yücelin aşkına döktüğümüz ecel terleri

En Büyük Hakikat Susturuldu!

— En büyük kitap arka sokaklara atıldı; Felâketimizin sebebi budur..

Mahkemede Bizi Söyletmediler!

— İsnat değil, isbat, himaye değil işbirliği var. Biz bu işin canlı delilleriyiz Bizi yolumuzdan Yücel değil ecel gelse döndüremez!..

Bir Fakültenin İç yüzü

— Çanakkaleye "Tahtakale„ şehitlere "budala„ diyenler!...

Falih Rıfkı Yine Azıtıyor!

— . . . . . .

Lenin Konuşmıyor, Küfrediyor!.

— Komünistlerin en büyük insan diye taptıkları bu adamın taassubuna bakın!

Türk Musikisinin Katilleri!

— Ankara radyosunda Türk sesi, yabancı bir memlekete veya sefarethaneye iltica etmiş bir zavallının sesi hadar kısık ve cılızdır!

Hazret-i Mevlâna'yı Ziyaret!.

. . . . . .

Talebe mi Yetiştiriyoruz, Ültra-modern sevdâzedeler mi?

— İşte çocuklarımıza öğrettikleri Tepside nar isterim, Dar döşeğim içinde
Döşeği dar isterim! Cilveli yar isterim!

Bize Soruyorlar: Cevap veriyoruz:

— Söz dinlemiyoruz . . . Suya da dokunacağız sabuna dal. Temizlik var!..

GÜLÜNÇ HAKİKATLAR

— H. Âli Yücelin dûası — Falih Rıfkı Türkçü olmuş (!) — Diş ve tırnak — D. T. C. Fakültesi merdiven dibi rasathanesinden bildiriliyor — Yerimiz boş kalmamış — Zavallı verakpareler v. s.

Yıl: 1 Mayıs 1947 Sayı: 2

ülkünet
kün tuğ bolgıl kök kurıkan

www.ulkunet.com

Bize Soruyorlar : Cevap veriyoruz.

PARTİCİLİK HASTALIĞINA TUTULMUŞ BİR ADAM BİZE SORUYOR :

— Siz hangi partidensiniz? Cevap veriyoruz: Biz hiç bir partiden değiliz! Hiç bir yerin kulu, kölesi, yeminlisi değiliz. Hak ve hakikat yolunda yürüyen hür kişileriz.

BİR İTTİHAT VE TERAKKİ ARTIĞI NASİHAT EDİYOR :

Oğlum çok açık ve çok ileri gidiyorsun. Nerde olduğunu bilmiyorsun. Sonra seni yaşatmazlar boğarlar, kovarlar üzerinden silindir geçerler. dinle beni.

— Dinlemiyorum!. Evet, biz çok açık ve çok ileriyiz tıpkı hakikatlar gibi. Onlar bizi boğabilirler kovabilirler. hepsini hepsini yapabilirler. Fakat şunu asla yapamazlar Bizim kıymet verdiğimiz şeyi bizden alamazlar. Bu da genç ruhlarımızda yaşattığımız Allah sevgisi, millet sevgisi ve vatan sevgisidir. Biz ne yaptığımızı nerede olduğumuzu biliyoruz.

GAYET AÇIKGÖZ FELEĞİN ÇEMBERİNDEN GEÇMİŞ BİR İŞ ADAMI DERS VERİYOR :

Oğlum sen elin etlisine sütlüsüne karışma ; ne ne lâzım, altta kalanın canı çıksın, zaten bu dünya namussuz..... Gemisini kurtaran kaptan.... Köprüyü geçinceye kadar ayıya dayı derler. Bir ay dahasapretsen de şu diplomanı alsan olmazmı idi ?

— Hayır efendim, ayı ayıdır, dayıda dayı; sizin tavsiye ettiğiniz şey kahbelikten başka birşey değil! Suya da dokunacağız sabuna da. dokunmadan temizlik olmaz.

BİR HOCA EFENDİ VAZ EDİYOR :

İnşallâh muvaffak olursunuz oğlum, amma velâkin tedbiri temkini elden bırakmamak lazım «acele işe şeytan karışır». Cenabıhak Kur'anıkeriminde «sabrediniz» buyuruyor.

— Hayır efendim Cenabıhak Kur'anıkeriminde sabrediniz diyor amma sizin anladığımız manada değil Sizin! sabrımız ölülerin sabrı gibi. Tetbir ve temkin dediğiniz şeyde korkaklıktan başka birşey değildir. Oturduğunuz yerde şunu bunu çekiştirmek, bol bol rahat rahat kahramanlık taslamak bir şey ifade etmez. İnşaallah olup bitenlerden sizde mesulsunuz. Size haddim olmayarak Hazreti Âlinin bir sözünü hatırlatayım : Hazreti Ali diyor ki ; «Namuslu insanın korkaklığından, namussuzun cüretinden Allaha sığınırım».

Siz çoktan ölmüşsünüz; bir fatihalık işiniz kalmış, bari susun...

HAK SEVER FAKAT MÜTEREDDİT BİR VATANDAŞ DİYOR Kİ :

Kardeşim çok doğru söylüyorsunuz, çok doğru amma bu memleketle ....

Aldığımız yüzlerce mektupta okuyucularımızın hepsi de aynı endişeyi ishar ediyorlar çekingen müteretdid bir ağızla konuşuyorlar "iyi efendim iyi amma. "doğru söylüyorsunuz fakat„ı "hakikatın ammaı„ "fakat„.. olmaz Hakikat hakikattır.

Korkunç şey! Bu memlekette hakkın hakikatın yaşamıyacağına, yaşatılmıyacağına adeta iman etmişler.. Biz Serdengeçtiler bunun aksini isbat edeceğiz Son nefesimize kadar hakkı, hakikatı, hürriyeti haykıracağız. Bu uğurda :

Cehennem olsa gelen bağrımızda söndürürüz
Bu yolki hak yoludur, dönme bilmeyiz yürürüz.

Düşerni tek taşı sandın hârimi nâmusun?
Meğer ki harbe giren son nefer şehit olsun.

Şu karşımızdaki mahşer kudursa, çıldırsa
Denizler ordu, bulutlar donanma yağdırsa

Bu altımızdaki yerden bütün yanar dağlar
Taşıpta kaplasa afakı bir kızıl sarsar.

Değilmi cephemizin sinesinde iman bir.
Sevinme bir, acı bir, gaye aynı, vicdan bir

Değilmi sine de birdir vuran yürek yılmaz
Cihan yıkılsa emin ol bu cephe sarsılmaz.

M. AKİF

Muhterem Okuyucularımız : Geçen sayımızda vadettiğimiz, yazıların bazılarını maalesef neşredemedik. Osman Yökselin «3Mayıs Milli Feveranı» adındaki bir alev parçası gibi yazısı çıkartılmıştır, Matbaa basmamıştır. Onun yerine koyduğumuz "Mânevi Emperyalizm„ başlığını taşıyan makaleden de en canlı yerler çıkartılıp atılmıştır. Bağrımızdan kalbimizi söker gibi en canlı, en hareketli ve pervasız yazılarımız sökülüp atılıyor. Serdengeçti istediği gibi konuşamıyor. Bunu böylece bilesiniz. Yoksa vallahi . . . . . .

SERDENGEÇTİ

www.ulkunet.com

MÂNEVÎ EMPERYALİZM

Derlerki «kaleler dıştan değil, ekseriya içten yıkılır» Bu söz her yerde her zaman için doğrudur. Gerçekten tarih sayfaları dış istilâlardan dış zorlamalardan çok, bu istilâları ve zorlayışları hazırlayan dahilî kargaşalıklar, isyanlar, içtimai sarsıntılarla doludur. Dünyanın üç büyük imparatorluğu Roma, Arap, Osmanlı, hep bu iç kargaşalıklar, isyanlar neticesinde yıkılıp gitmiştir. Çünkü bu imparatorluklar, istikrarlı, devamlı sağlam ve kavi bir iç bünyeden mahrumdular.

Muhtelif ırk, dil, dinden olan halk yığınları, aynı kıralın, aynı kanunların, idaresi altında asırlarca yan yana yaşadılar; fakat birbirleriyle kaynaşamadılar. Bilâkis kendi içlerine kapandılar. Millet ve milliyetlerine sımsıkı sarıldılar. İlk fırsatta mensup oldukları siyasi birliğe isyan ederek hür ve müstakil milletler haline geldiler. Bütün bunlar bize şunu gösteriyor ki: milletler kılınç kuvvetiyle zorla yokedilemezler. Milletleri ayakta tutan, onları birbiriyle kaynaştıran manevi kıymetler dediğimiz müşterek duygular, müşterek ülkülerdir. Bu müşterek duygu ve kıymetleri yaratan amillerin başında şüphesiz milli his, milli kültür gelir.

Birinci cihan harbinin sonunda Osmanlı imparatorluğu tasviye edilmiş, bizden olmayanlar millî sınırlarımız, dışında bırakılmıştır. Büyük harpten bu yana milletimizin girişdiği her hareketi şu tek bir kelime ile «milli» kelimesiyle hülâsa edebiliriz.

« Milli misak » « milli mücadele » "milli tarih, milli dil, milli edebiyat„ kısaca milli kültür ve millî hars.. Bu her sahada millileşme, kendine gelme kendine dönme hareketinin yanında bir de garbe dönme, garplılaşma hareketi zaruri olarak kendisini gösterdi. Geri kalmıştık, Avrupalaşmak lâzımdı, bunun için avrupadan ilim, teknik, metod olacaktık. Çünkü bunların milleti milliyeti vatanı yoktu. Bütün beşeriyetin malıydı. Halbuki maalesef böyle olmadı. Siyasî müstevlilere karşı sım sıkı kapadığımız kapıları manevi emperyalistlere, kültür istismarcılarına karşı ardına kadar müsamahasızca açtık. Şaşırdık, taşırdık, kendimizden geçtik. Eskiden çöllerden gelen fellâhın önünde nasıl eyildiksc, şimdi de Avrupadan gelen her nursuzun önünde öylece eyildik.

Eskiden bir tane, "kavmi necibimiz„ vardı. Şimdi bunu birkaç düzineye çıkardık. Düşman Çanakkaleyi geçemedi, fakat başka kanallardan başka yollardan sessizce, tehlikesizce pek alâ geçmesini bildi.

Hisara çıkıyorum; Eski Ankaranın birbirine kucak açan samimi evlerinin arasından, dar sokaklardan geçiyorum. Birden bire Yenişehirli bir ses "I love you„ kulaklarımı tırmalıyor. Bu bizim sucu kadının 12 yaşındaki kızının sesil. İrkiliyorum, sağıma bakıyorum cami; soluma bakıyorum kaleler.. Bir de bu şehire Anadolu köylerinin birinden daha 6 ay evvel gelmiş olan şu kızcağıza..

Bir daha irkiliyor, bir daha düşünüyorum; Yabancı hars yabancı kültür, yabancı zevk ve türküler ta buralara, arka sokaklara kadar yayılmış, halk tabakalarına kadar sinmiş.

Bu gelen dost düşmandır. Bu sefer topu ile, tüfeğiyle gelmiyor, elinde

. . . . . .

renkli ucuz propağanda mecmuları var - üstün kültür, ileri fikir - güzel yünlü kumaşlarla geliyor. Bu geliş öyle bir geliştir ki hiç dönmiyecekse, bu giriş öyle bir giriştir ki hiç çıkmıyacaktır.

Yenişehirden Bankalar caddesine kadar yürüyünüz. Kitapçı dükkânlarının önünde durunuz. Türkçe kitaplardan çok yabancı kitaplar, yabancı mecmualar. İşin daha kötüsü yabancıların çıkardığı Türkçe dergiler.. Türlü türlü isimler, türlü türlü resimler.

Bir milleti temsil etmenin, onu içten sessizce, ustaca fetetmenin, kafalara, gönüllere yerleşmenin en güzel en kolay yolları .

Şu Anadolu bozkırının ortasında millî mücadelenin milli destanların, milli akidelerin şehri Ankaranın her hangi bir caddesinin, "kitabı mukaddes şirketinin„ bedava broşürler, kitaplar dağıttığı Beyoğlu caddelerinden birine dönsünl istermisiniz?

Amerika cumhur reisi namzetlerinden wendel wilki «tek bir dünya» adlı eserinde şöyle der : "Rus havyarı yiyip İngiliz viskisi içerek, Amerikan musikisi ile dans ettiğimiz o geceyi unutamıyacağım„ Mister vilki bu geceyi Ankarada Orman çiftliğinde şerefine verilen bir ziyafette geçirmiştir. Niçin bir misafiri Türk gibi Türk yemekleriyle ağırlıyamıyoruz. Bizim yemeklerimizin şöhreti Avrupa sofralarına kadar yayılmış, olanların edebiyatlarına, romanlarına kadar girmiştir. Bu kendimizden ayrılma, mazimizden sıyrılma meşhur tabiriyle en aşağı aşağılık duygusu nereden geliyor.

Ankara radyosunu açınız, hemen çılgın, istikrarsız Avrupanın ecinni musikisinin istilâsına uğrarsınız. Birden bire manasız yere susuşlar. Arkasından çıldırmışcasına yırtınışlar haykırışlar, tepinişler.. Hemen kapatırsınız. Beyhude yere Türkçe şarkılar Türk sesi beklemeyiniz. Türkiye radyosunda Türk sesi yabancı bir memlekete yahut bir sefaretnaneye iltica etmiş bir zavallının sesi kadar korkak kısık ve cılızdır.

Bu vaziyete bir son vermek için zaman zaman Büyük Millet Meclisinde münakaşalar olur. Millet vekillerimizden ekserisi Ankara radyosunda Alaturka musikiye büyük mikyasta yer verilmesi isteğinde bulunurlar. Fakat yine her zaman olduğu gibi ileri fikir ileri zevk, ileri ses aristokratları kendilerini gösterirler. Milleti ve sağ duyuyu sustururlar. Musanın Asası gibi bin bir türlü mucizeler gösteren her yerde sözü geçen bir Millet ve bir Meclisten daha kuvvetli olabilen bu tek kelimenin ileri kelimesinin üzerinde biraz durmak istiyoruz.

Bizce ileri, geri, eski yeni deye bir şey yoktur. İyi, kötü, faydalı, faydasız vardır. Bir ses, bir fikir, bir hareket vatan denilen varlığı, millet denilen birliği parçalıyor yıkıyor, bozuyorsa o fikir, o ses, o hareket bizden değildir. Muzırdır, milli değildirl Demokrasinin ve halkcılığın hakim olduğu bu memlekette, halkın isteklerine, halkın duygularına, halkın zevklerine karşı takındığımız bu aşağı görme, istihfaf nereden geliyor?

Biz halk çocukları, Türk gençleri aşınmamış vicdanların gür sesleri bu türlü zevk ve ses aristokratlarını susturacağız. Bu topraklar üzerinde ve bu millet içinde hakkın ve halkın sesini hakim kılacağız.

Mehmetçik vatan sınırlarını yabancı istilâlara, siyasî emperyalizme karşı nasıl müdafaa ettiyse, biz de kafalarımızı, gönüllerimizi, fikirlerimizi seferber edip millî kültür sınırlarına bir Mehmetçik heyecanı ve inadıyle dikileceğiz. Manevî emperyalizme bütün varlığımızla karşı koyacağız. Ülkeler ve asırlar dolusu eserler bırakan bir millet temsil edilemez. Asla buna müsaade etmiyeceğiz. «Bir varmış bir yokmuşa dönmek istemiyoruz» Türküz, Türk doğduk Türk kalacağız.

Osman Yüksel

www.ulkunet.com

AZAB

Ankara - İstanbul yollarında

Tabutluklarda 1600 mumluk elektriklerin altında Yücelin aşkına dökülen ecel terleri

Ankara emniyetinde odaların birinde kuru tahtalar üzerine uzanmış uyuklıyordum. Baş ucumda geceli gündüzlü nöbet bekliyen sivil polislerden biri kulağıma eyildı, yavaşca korka korka şunları söyledi. "yarın sizi de sevkediyorlar galiba.„ Nereye? İstanbula. Ne İstanbulu bizim İstanbulla işimiz ne ? Deyecek oldum, polis "sus„ dedi, işte o kadar ne ben söylemiş olayım ne sen duymuş ol, adam susuyor, ben susuyor, düşünüyorum. stanbula sevkedilmek, örfi idare. Milli şefin bir gün evvel söylediği nutuk kulaklarımda uğulduyor. Başım dönüyor. Nutkun bazı yerlerini kendi kendime tekrarlıyorum, "şuursuz vicdansız fesatcılar„ "onlara karşı Cümhuriyetin bütün tedbirlerini kullanacağız "keskin sert acı ilâçlar„ ve sonra "yabancı ecnebi parmağı„ Biz ne yapmışız ? Nelermişiz ? Kendimi tanıyamıyacak hale geliyorum. Bu cümle parçalarını, kelimeleri tekrar ettikçe şaşkınlığım büsbütün artıyor, artık hiç bir şey düşünemez oluyorum. Dışarda nöbetçi Komiserlerden biri geziyor, ara sıra kapıyı açıp bizi kontrol ediyor. Herkesin uyuduğu bu güzel Mayıs gecesinde ben, gözlerimi dört açmış gâh tavana. gâh duvarlara, gâh kap ya bakıyorum. Cansız şeyler bile gözümde canlanıyor. Her şeklin bir manası va . Herşey birşeyler söylüyorlar bana. Nihayet sabah oldu. Yanımıza kimseyi sokmuyorlar. Bir arkadaşım gelse, ağbeyim gelse . . Son olarak bir defa daha görsem romantikleşiyorum. Sürgüne gidiyoruz. Nedensiz? Niçinsiz? Sebepsiz . . Kimseler gelmiyor, çok sevdiğim arkadaşlara mektuplar yazıyorum. Yazdığım her kelime, her cümle, son nefesler gibi titrek . . hasretlerle dolu . . gülüyorum. Bunları postaya kim atacak, yanımdaki polise içimi açtım. Biz polis deyince kep ürker, bir nevi soğukluk duyarız. Adeta onların da insan olduğunu unuturuz—polis—sivil polis—hafiye . . Halbuki içinde öyleleri varki—yanımda bana nezaret eden sivil polisle öyle . . ona içimi açıyorum, olur deyor olur ben mektuplarınızı atarım. Bu benim için büyük bir şey. Bırakılmış, hürriyete kavuşmuş gibiyim. Dostlara sesimi duyurabiliyorum... Ha.. bulunduğum odanın kapısı aralandı, dışarısı görünüyor. Şu bizim Ahmet Ellezoğlu değilmi? ta kendisi, önünde bir komiser arkasında iki süngülü adam Ahmeti götürüyorlar. Her halde şimdi sevkiyat var. Biraz sonra içeri bir komiser muavvini girdi, hazırlan Osman B.. nereye? Birinci şubeye—birinci şubeye—orada kalacaksınız . . Demek sevkolunmuyoruz ha . . benim tuhaf bir halim var. Kim ne derse inanıveririm, hele hoşuma giden bir şey olursa.. komiser acele ediyor, kitaplarını al, neyin varsa al oyalanma, kitaplarımı alıyorum bunlar: Unutulan köy adlı bir roman, Efiâtunun eserlerinden birkaçı ve diğerleri Rus romanlarından çevrilmiş kitaplar. Bilhassa çok sevdiğim Dosteyeviskinin eserleri, bir de kötü battaniyem var alıyorum. Ne çamaşır, ne para, ne pul . . Birinci şubeye çıkıyoruz. Bizi bir yere götürüyorlar. Fotoğrafımızı çektiler. Canımızı yakıyorlar, canımız gidiyor, suretlerimiz gölgelerimiz kalıyor deyorum. Baktım emniyetin önünde kapalı bir otomobil var. Mahkûmlara mahsus, silâhlı süngülü jandarmalar polisler Atsızı getirdiler ve içeri soktular. Bende girdim. Dışarı görünmüyor, susuyoruz. Atsıza bakıyorum gülüyor. Otobüsün içi polis ve jandarmalarla dolu. Şöfer mahallinde siyasi şube müdürü var. Hamdi miydi neydi o herifin adı?.. Tuhaf şey ! Bu adamlar bizi nereye götürüyorlar?. Yahu istasyona gitmiyecek mi idik. yanımdaki sivil polis memuruna sormak istiyorum, sus deyor sus . . . Buraları ben hiç görmemiştim. Yoksa bızı bir yere götürüp orada kurşuna dizmesinler! Elimle işaretler yapıyorum. Kurşunamı? Yanımdakiler mütemadiyen susuyor. Dünyada hiç bir sükut bu kadar korkunç değildir, ölüm gibi bir sukût . . . Nihayet bir yerde d u r d u k. Baktım Etimesuttayız ahl kurtulmuş gibiyim demin bana "sus„ deyen polis gülüyor, Bizi neye istasyondan sevketmediniz? o, canım deyo, siz münevver adamlarsınız! Herkesin içinde süngülü jandarmaların önünde götürmek ayıp değilmi?„

Sonradan öğrendimki bu da yalanmışl İstasyona bizim arkadaşlar gelir; bir taşkınlık yaparlar deye bizi buradan sevkediyorlar.

Vagonda kimseler yokl hususi galiba . . . Aakadaşlarımız eski arkadaşlar, bizimle İstanbula kadar gidecekler. Adsız bir kompartimana ben bir kompartimana yerleştiriliyoruz, polisler yine yanımızda . . Trenin penceresinden uzaklara, ufuklara Ankara ufuklarına bakıyorum. Ankara "gidipte gelmemek var; gelipte görmemek var! Allahaısmarlaıık . . Ankara bütün hatıralariyla içimde bir yara gibi kanıyor. Dostlar . . Arkadaşlar . . Biz orada neler yapmadık! Toplantılar, hararetli konuşmalar . . Buluşmalar . . Milletler uyandırdık, kıtalar fetettik . . Bayraklar dalgalandırdık; bir hayal olsada inandık, bir masal olsada dinledikl «Söyle macaramızın sonu ne oldu ? Rüzgârlarlar gibi geldik, bulutlar gibi geçtik»: Tren gidiyor; rüzgârlar esiyor . . Gün görmüş bağrı yanık Bozkır gözlerimin önünde alabildiğine uzanıyor. Gönlüm gözlerimden çok ilerde . . ona tutmanın, onu zincirlere vurmanın imkânımı var. Küçük Asyanın sükût eden Bozkırı büyük Asya Bozkırlarına Buhara ellerine, Tibet çöllerine kadar uzanıyor . . Şimdi elimizde bir zerresi bile kalmıyan eski vatanlara ve kendi öz vatanlarında bir menfa hayatı süren mazlum milletlere . .Selâm . . Rüzgârlarla gözyaşlarıyla Selâm!..

Sizler Çekiş ve Orak altında esir. Bizler istiklâl ve hilâl altında. Tren pencerelerinin camlarındaki ay yıldızlar Bozkıra, topraklara aksediyor; toprak ve Bayrak bir arada . . Anadolu toprağı Türk Bayrağı . . Siz söyleyin bizler "fesatcımıyız!„ Size ihanet edebilirmiyiz ?

Ey meçhûl âlemlerin ey meçhûl sakinleri
Ey! ebedi hayatın ebedi hâkimleri
Ey şu ıssız, şu sessiz, şu çıplak bozkırların
Ey burada yıllardır sükût eden sırların
Ulvî bir ilham ile manasına erenler.

— Ey bir karış yer için dağ gibi can verenler. Siz söyleyin? Biz sizin ruhlarınıza ihanet edebilirmiyiz? Siz söyleyin? Biz ki, Çanakkaleye tahtahkale, sizlere "budala„ deyen boyratlarla, körlerle, nankörlerle mücadele

www.ulkunet.com

Hücrelerinde

Mahsenlerde çürütülen, küf kokan insanlar
Hikâye değil, Roman değil, Hakikat!..

etmek için ortaya atıldık . . Ey bu topraklar için toprağa düşenler . . Siz söyleyin biz vatan *haini*miyiz! deye feryat ederken kolumdan birisi çekti, baktım polis . . Ne oluyoruz? Cevap yok! pencereyi kapattı, bakamazmısınız sağımda polis, solumda jandarma! Müdür ortanıza alın pencereden bakmasın demiş !.. Bize vatan içinde *vatanı görmek* bile haram; yasaklı Basım önüme düşüyor, zifiri karanlıklar içindeyim, gözlerimi yumuyorum. Keşke şu anda sağır kör olsaydım. Kesif dumanlı bir hava bütün varlığımı kaplıyor, gece yarısı. . ses yok! Trenin o değişmiyen gürültüsü . . . Keskin çığlıklar . . Sabah oluyor galiba . . Polis yağmur yağıyor dedi, biz dışarıya bakamıyoruz, haydi. Ne o ? İniyoruz! Buradamı? Evet! Burası küçük bir istasyon; halktan fazla polisler komserler . . Ellerinde tabancaları bize doğru çevirmişler. Ne *oluyoruz* ? Eşkiyâ mı götürüyorsunuz efendiler ? Ne yapsınlar emir almışlar! Hay emri verenin*de* . . . göreninde . . . Beni bir *taksiye*, Atsızı bir *taksiye* bindiriyorlar. Yanımızdaki polisler yetmez gibi iki polis daha . . Bir daha 3 oldu. Buna lacağım yahu . . yüz yüze *diz dize*yız, nefeslerimiz bir birimizin ağzına giriyor, aman ne fena sigara kokuyor, şu adamların nefesleri; kapılar iyice muayene edildi. Taksi hareket etti. Adamların arasında kayboldum dışarıyı göremiyorum, gidiyoruz, gi*diyoruz*, hafif yağmur yağıyor. Düşünemiyorum, herhalde yine istasyona inmiyeceğiz. Meçhul bir yerden bizi *alıp götürüyorlar kendi kendime* tekrar soruyorum: Biz ne yaptık? Bu adamlar ne oluyor? Nereye götürüyorlar? Bu *nasıl yolculuk* . Ç*ıkmı* bilmediğim istasyondan hareket edeli yarım saat kadar oldu. Deniz kıyısında bir yerde *taksilerimiz durdu*. Pendik dediler. Bir vapur yanaşıyor otomobillerimizde beraber vallah vapurun içine . . mübarek *ayaklarımız* toprağa basmıyor, İstanbul yakasına geçiyoruz, yollarda otomobillerimiz sık sık durdurulüyor. Noktalarda polisler telefonların başında araba ağır ağır ilerliyoruz. Büyük bir binanın önünde durdu, in dediler indik, bir adam bizi yukarıya çıkardı, çıkıyoruz çıkıyoruz; merdivenler bitmiyor nihayet bizi bir kapının önünde durdurdular, yakasında mülkiye rozeti taşıyan bir zat çıktı, elimden kitaplarımı *aldı etmeyin* bunları bana *bırakın* dedim "olmaz,, bilâhare veririz. dediler bir garib oldum, kitaplarım *onlar yanımda olsaydı* . . . Baştan aşağı elbisemi soysalar böyle müteessir olmazdım, bir kat daha çıktık, tavan arasında*yız yarı* aydınlık, yarı karanlık bir koridordan yürüyoruz. Yağmur yağıyor, tavanlar akıyor, ayaklarımız su içinde. Sağımda solumda kapıları numaralanmış küçük küçük hücreler var. 13 numaralı hücrenin kapısı açıldı, fare deliği gibi bir yer, ancak küçük bir karyola sığabiliyor, kapıyı yüzüme çarpar gibi kapadılar, tuhaf bir hal memnun gibiyim. Duvarlara bakıyorum, kapıya bakıyorum, bir *baktığım yere* bir daha bakıyorum, kapıda ne var duvarlarda ne var Mendebur küçük bir karyola.. kokmuş bir yatak .. *ayakta* duracak yer yok, her yeri bu tahta karyola kaplamış yukarıda avuç içi kadar bir delik var o deliğin hizasında bir elektrik yanıyor, gözüm elektrikte.. mütemadiyen ona bakıyorum. Elektriği yeni görüyormuş gibi belki Edison bile elektriğe ilk keşfettiği *zaman bu kadar hayret ve* tecessüsle *bakmamıştır*.

Gözlerim yoruluyor nerde olduğumu şimdi hatırlıyor gibiyim. *Ama o kelimeler*, kızmalar, küfürler yerini bitkin yorgun bir sessizliğe bırakıyor. Başımı önüme eymiş, düşünüyorum İstanbul tonu değişmiyen devamlı bir gürültü halinde kulaklarımda uğulduyor, birdenbire kapım açıldı, sıçramışım baktım bir adam, elinde *yarım ekmek* var. paran varmı dedi var, parasını verdim yarım ekmeği aldım Nereye koyacağımı bilemiyorum *her taraf pis*. Nihayet cebime *soktum* akşam oluyormuş hiç belli değil . . yatağa uzanıyorum tuhaf bir *koku* var, allamı üstüne getirdim yine öyle bu seferde kaldırdım attım. Karyolanın altına soktum. Kuru tahtaya *uzanıyorum*. *Elektrik* öyle yanıyor, uğultu öyle devam ediyor, bazan ara sıra Allah, yarabbi sesleri duyuluyor *yine aklım* nöbetçilere yolluklarını kayıyor, kızıyorum kalkıyor oturuyorum, kapıya bir tekme vuracağım geliyor, kendi kendime gülüyor tekrar uzanıyorum, gürültüler yavaş yavaş azalıyor, bundan anlıyorumki gece oluyor. Dün gece trende, daha evvelki gece Ankara emniyetinde, polisin kulağına eğilip yarın İstanbula *gideceksiniz* galiba dediği zamanlar . . . İşte *bu* zamanlar Sabah oluyor gürültülerin çoğalışından anlıyorum.

Nöbetçi polisi kapımı açtı, ha.. *dedim sorguya* çekecekler. Bkktım yanımda uzun boylu sarışın hiçte bize benzemiyen bir adam var. Bana dönerek *işte sana* bir *arkadaş* getirdim dedi. Bir arkadaşmı! Arkadaş . . . bu kelime bütün hayatımca beni en çok *tutan bana en çok* dokunan bir kelime . . Hele böyle bir zamanda arkadaşım hücreme girdi. Karyolanın kenarına oturdu.. Polis kapıyı kapadı gitti. önüne bakıyor, pejmürde bir *adam*, saçları dağınık, bitkin bir hali var. Bir hayli yaşlı, belliki Türk değil boyuna susuyor, susuyor dayanamadım *konuşmak konuşmadan* duramıyorum, soruyorum . . Sen kimsin, adın ne ? Başını kaldırıyor, bana bakar gibi *yapıyor*. *Ben* Bulgar ben kominist .. hoppala alda bozdur. Hem Bulgar, hem kominist, tam arkadaşlık yapacağım bir adam, yalnız düşman değil. Düşman *murabbai*, fakat muhterem okuyucularım. Burada bu kimsesiz, mezar gibi sessiz sedasız korkunç yerde insan böyle düşünmüyor onun bulgar kominist olduğu beni alâkadar etmiyor. Sadece bir insan! bir insan! onunla daha *fazla konuşmak* istiyorum. Türkçe bilmiyor amma ne demek istediğimi anlıyor. Adın ne ? Nano Naçef Memleketin *yani yerin, köyün?* Burgaz köy Marinka 3 saat.. anladım, vilâyetin Burgaz, köyün Marinka 3 saat mesafede değilmi ? Başıyla tasdik etti: Nasıl niçin geldin buraya ? Ağlar gibi yaptı. Ben Rus, ben kominist Alman miskin. .ben nümayiş kaçtı Türkiye . . Bu kelimeleri birleştiriyorum: Ben Rus taraftarı koministim Almanlar pis, miskin, onların aleyhine nümayiş yaptım. Beni takip ettiler. Türkiyeye kaçtım demek istiyor. Alman german kelimelerini sık sık tekrarlıyarak, pis be, miskin be, faşist be . . kaşar buldu germanı, hep germanı . . Bütün yiyecekleri ve kaşar peynirini germanyaya götürdü diyor . . Alman buldu Yahudi kıh . . Dur be insan be . . Almanlar bir Yahudi bulduklarını hemen kıh kesiyorlar. Dur be onlarda insan . . demek istiyor, Bulgaristandaki Türkleri soruyorum. Almanların Türkiere çok *iyi muamele* yaptıklarını, uzun uzun parça parça kelimeler, işaretlerle bana anlatıyor.... Merak ediyorum *şu zavallı Bulgar* köylüsü kominizimden *ne anlıyor*: Soruyorum ? Bir

www.ulkunet.com

En Büyük Hakikat Susturuldu, En Büyük kitap arka sokaklara atıldı Felâketimizin sebebi budur..

Asrımızın faciası hiç şüphesiz, bir takım insanlara ifratla bağlanmak, onlara tapmak, onları ilâhlaştırmaktan ileri geliyor. 20 nci asır diktatörlerinin peşinde koşan, onlara kayıtsız şartsız inanan insan sürüleri bugünün felâketini hazırladılar. Diktatörler ve onların etrafında toplanan dalkavuklar güruhu, büyük, geniş evrensel fikirlerin, dinlerin, insanları, köleleştirdiğini, uyuşturduğunu, şiddetle, ateşle kılıçlarla milletlerine ve bütün cihana ilân ettiler. Bu cezbeli şefler ve onlara köle kul olanlar Kuranın şu hürriyet ve asalet dolu sesini dinleseler di böyle olmazlardı. "Bütün âlemleri yaratan —ezeldenberi—yarattıklarını rahmetiyle kuşatan —ebede kadar— sevgisiyle yargılayan hesap günün sahibi Allaha hamdolsun! İlâhi biz yalnız sana kulluk eder, yalnız senden yardım dileriz. – Fatiha suresi—

Şefler buna müsaade edemezlerdi; etmediler. Onlara kullar, köleler lâzımdı. Allaha kulluğu bir nevi zillet, hürriyetsizlik sayanlar, kimlere kul, kimlere köle oldular gördük. Onlar bu büyük dinlerin, ilâhi kitapların sesini duymadılar, duymak istemediler. Kuranıkerim der ki: "Kâfirleri imana çağıranın hali ses ve nidadan birşey duymıyanlara bağıranın haline benzer. Onlar bir alay sağır, dilsiz ve kördürler.„ (Bakara suresi âyet 171) — "Bütün insanlar bir ümmettirler„ Bütün insanların bir ümmet, bir camia olduğunu unutanlar, ortaya üstün millet, üstün ırk iddialariyle çıkanlar dünyayı kan ve ateş içinde bıraktılar «Allah o Allahtır ki ondan başka tapacak yoktur Ezelî ve ebedî hayat sahibi odur. Her an bütün hilkat üzerinde hakimdir. Göklerde, yerlerde ne varsa hep onun eseridir». —Ali imran suresi— Biz yaptık; biz yarattık, her şeye biz hâkimiz diyenler, Allahlık iddiasına kalkışanlar gözlerimizin önünde: Hitler, Musolini, Japon İmparatoru... Bu insan Allahlar kimlerin karşısında diz çöktüler, kimlerin elinde oyuncak oldular gördük. Daha da göreceğiz. Çünkü dünya yarı ilâhlardan henüz temizlenmemiş, henüz insanlar yaradana dönmemişlerdir.

Kuranıkerim bütün insanlara hitap ederek diyorki «Gelin iz aramızda birleşeceğimiz bir kelime üzerinde toplanalım. O da Allahtan başkasına kulluk etmemek, ona hiçbir şerik koşmamak, Allahtan gayri içimizden bağızlarını tanrı edinmemektir» (Ali imran suresi ayet 64) yirminci asır bütün iddialarına, ilimde, fende, teknikte bütün terakkilerine rağmen, bir tek kelime üzerinde bile birleşmek kabiliyetini gösteremiyor. «Kimki bundan sana yüz çeviriyor (bu ahdü misaktan dönerse) işte haddini aşanlar ve azanlar onlardır. Onlar Allahın dininden gayri bir din mi arıyorlar ? ! Halbuki bütün göktekiler ve yerdekiler ister istemez ona bütün varlıklarıyla teslim olmuşlardır. Hepsi de ona dönüp varacaklardır. —Âli İmran suresi — Ayet 82 - 83 — ahitlerinden dönenler sözlerinde durmıyanlar, azanlar azıtanlar dünya emniyetini ta temelinden sarstılar, yürekleri korku, beyinleri sühelerin içinde bıraktılar « inanıyorsanız mutlaka üstünsünüz» Âli imran suresi ayet 133 — Kuranı kerim insanlara bu büyük kuvveti getirmiştir. İman — inanmak.., Feylozof Descartes » düşünüyorum o halde varım demişti.

Biz inananlar iman edenler "inanıyoruz o halde varız diyeceğiz„ Bu günkü dünya imansızların dünyasıdır. onun için bu kadar kanlar, kıyametler sefaletler rezaletler içindedir.

Salim Zeki

Not : Bundan sonraki sayılarımızda da Kuranıkerimin nur ve ışık saçan ayetlerinin aydınlığı altında dünya hâdiselerini ve kendi dertlerimizi görmeye, göstermeye çalışacağız.

Hücrem

Girdim içeriye bir dar kapıdan,
Otur ur oturmaz başladı hücum [*]
Nasıl çıkacağım bu dar yapıdan?
Söyle muktedirsen ey ilmi nücum.

İnsanlar zebani dünya cehennem,
Her gelen yarama bir tuz ekiyor
Kaldır da başını gör garip annem,
Oğlun nerelerde, neler çekiyor

Hücrem küçük ama mânası büyük,
Benzetmek kabildir onu bir sûra,
Olacak hayatım taşınmaz bir yük,
Kavuşmazsak eğer zulmetten nûra.

Oku aynı şeyi bir daha oku,
Bin defa okusan geçmez bu zaman!..
Saplanmış bağrına kalpaklık oku,
Çağır da kurtarsın atsız kahraman.

Sıkmıya başladı artık bu hayat
Kaç haftadır ne gelen var ne giden.
Ekmek bayat, zeytin bayat, su bayat
Haksız mı halinden şikâyet eden?.

Ne düşünür bilmem havlum duvada?
Ne düşünse boştur, çözülmez bu sır.
Deli gönül havadadır, kovarda,
Uslanmaz eğlense belki bir asır!..

Kâğıttan bohçanı önüne ser de,
Haydi Uslu Ozan karnını doyur!..
Çekilmiş gözlere bir kalın perde,
Kadirsen sesini Allaha duyur!..

İstanbul 23-7-1944
Uslu OZAN

[*] Bit, pire, tahta kurusu örümcek kertenkele, akrep ve diğer haşeratın hücumu

www.ulkunet.com

Bir Fakültenin

— II —

Muhterem okuyucularım size geçen sayımızda fakülteyi kat kat gezdirmeyi her katı bütün hususiyetleriyle tanıtmayı vadetmiştik. O zamandan beri bu yana bir çok hadiseler cereyan etti. Olup bitenleri başka sayfalarımızda izah etmiş bulunuyoruz. Eskisi gibi beni takip edin arkamdan gelin. Fakülteye tekrar giriyoruz. Müdahalesiz sorusuz sualsiz.... Eskiden girip çıkanı az çok kontorol ederlerdi. Şimdi kaide değişmiş; giren belirsiz çıkan belirsiz sağ sol ön arka kapıların hepsi açık. Kapalı çarşı gibi mübarek. Öyleye hürriyete kavuştu muhtariyetini aldı. Fakat bu devletin yeni istiklâline kavuşan bu teşekkülün hudutları sınırları da yok tıpkı aziz rektorü gibi gümrüksüz pasaportsuz girebilirsiniz. Bak işte çocuklar, içlerin de bir çok tanıdıklarım var!. Hukuk talebeleri. Tıb talebeleri..

— Yahu çocuklar burada işiniz ne?

— Vallahi âbi yoruluyoruz da burada biraz eyleniyoruz, dalga geçiyoruz. Neylersin serde gençlik var.

İçlerinden biri bana fazlaca yaklaşıyor. Belli ki bir şeyler söyliyecek vallahi âbi deye söze başlıyor. Kulağıma eyilerek "dün bahçede veleybol oynuyorduk üst katlardan birinde masaların üstünde.... şey.... gölgeleri görünüyordu. Sinama perdesi gibi cama vurmuş. Bütün çocuklar bağrıştı.. Hakikatan..... imiş Sizi mahkemeye verirlerse bizi çağırın şahadet edeceğiz. Daha neler neler.,. Ey çocuklar mahkemede siz hayal görmüşsünüz derlerse ne diyeceksiniz? çocuklar yaptığım bu şakaya inanıyorlar, camın arkasında o işler cereyan etmese hakikat olmasa hayal olurmu? gülüşüyoruz ayrıldılar. Merdiven dibine geliyoruz amma bu seler yukarıya bakmak yok. Size manzara seyrettireceğim derken, 4 senelik tahsilimden oldum. Bu olmıyası merdiven dibi beni mahveyledi. Kantine de uğramak yok. Hıç ağzımız sulanmasın, doğru yukarıya. işte rektörün odasının karşısındayız. Ankara Üniversitesi rektörü Şevket Aziz Kansu hani ağızlarda sık sık dolaşan "o da Kominismiş„ denen zat. Belki şaşacaksınız amma biz kendisine şu son günlerde yapılan hücumları haksız yersiz buluyoruz. Şevket Aziz H, Âli ve F, Rıfkı gibi musallat adamlardan değildir. Çekingen yumuşak hassas şairane bir yapıdır. Kimseyi kırmak istemez, herkesi memnun etmek ister. Sertlikten sivrilikten hoşlanmaz. Müfrit değildir musamahakâr ve geniş adamdır. Belkide onun için olacak onun vatanı diyer vatanlarla karışıverir milleti, milliyeti diyer milletlerle kaynaşıverir tıpkı "Aydınlık„ dergisinde dünyamızı diyer yıldızlarla karıştırıverdiği gibi ....

Amma bu vatansız milliyetsiz kominist demek değildir. Şüphesiz karar ve irade sahibi kuvvetli Türklüğünü tam manasıyla duymuş bir vatanperver de deyildir. İkisi ortası bir şey... Biraz sola doğru yürüyün. İşte dekanın odası.. Enver Ziya Karal ha işte şu adam idare memuru deyil canım dekanın ta kendisi.. Evet çok genç hemde inkılâp tarihi profösörü. Yani başımıza şapkayı ne zaman geçirdik Lâtin harflerini ne zaman kabul ettikl padişahı nasıl sürdük çıkardık Hilafeti ne zaman lâvvettik şarktan garba nasıl döndük. Şalvarı nasıl çıkardık pantolunu nasıl giydik v.s. İşte bunları okutur. Bunları okutmak için ak saçlı olması mı lâzım mamafı Enver Ziya çok zeki adamdır. Bakma sen « Akıl yaşta değil başlıdır derler» ne hin oğlu hindir o H.Ali Yücelin mantığını iyi hazmedenlerdendir. Şu yaşına, başına bakmadan profösörlük yetmezmiş, dekanlık yetmezmiş gibi bir de rektör olmaya kalkışmasın mı? Rektörlük seçiminde dehşetli propaganda yapmış Bizde kendisine bir tavsiyede bulunalım o kadar acele etmesin hamisi kuş gibi uçmaya kalkarsa taş gibi düşüverir ha..

Biraz daha sola yürüyelim aman ne güzel yerler camlar camakânlar sağda solda hasır iskemleler karşıda umumi kütüphane kütüphane bir cami gibi bamboş Fakülte akinleri hep kantindeler gerisin geri dönüyoruz sağa doğru yürüyoruz tarih kısmı bu fakültede en ciddi şubelerden biri burada sağa sola sapanlar yabancıya tapanlar yoktur. Hocaları da ciddi adamlardır. Amma bir Afeti devran var şu bizim Atatürkün afeti. Eskiden ilk mektep öğretmeni idi. Atatürk profosör yaptı, O ölünce rütbesi doçentliğe indirildi. Şimdi bilmem nedir talebemi yoksa samî sıfatıyla mı gelip gidıyor bilmiyorum. Bir kat daha yukarı çıkıyoruz; sola dönüyoruz uzun karanlık bir koridor işte burası Yaşıyan Diller Enstitüsü İngilizce Almanca Fransızca Fakültenin en enteresan köşelerinden biridir. Yaşıyan diller deyilde yaşıyan dünya Holvud dünyası. Burada yalnız üç şubenin deyil bütün fakülte talebesi lisan dersleri için toplanır. Bir gürültü bir cıvıltıdır gider konuşmalar bağrışmalar kaynaşmalar fıkır fıkır kaynar.. Bazan kızların (oo) lerine erkekler erkeklerin (oo) numaralarına kızlar girer. Ayl ayl Kalabalıktan zaman zaman böyle hoş şaşkınlıklar olur.

Burası bir âlem bir azizim!., Pes perdeden şöyle hafiften erkekli dişili hep bir ağızdan türküler söylenir. Haftada bir defacık olsun Ankara radyosu mikrofonu buraya yerleştirse öyle sanıyoruzki dinliyecilerini çok memnun etmiş olacaktır. Burada çat pat İngilizce, Fransızca, Dil konuşulur amma Froudun anladığı mânada. En evvel cinsiyete ait kelimeler ve cümleler öğrenilir. Koridor boyu eksersizleri bu kelimeler üzerinde yapılır. Fraud gelip bu hali bir görseydi nazariyelerine karşı beslediği iman daha çok kuvvetlenirdi. Zaten bu Fakültenin diğer Fakültelerden bir farkıda öğrenilenlerin, öğretilenlerin muhakkak ameli sahaya, hayat sahasına intikâl etmiş olmasıdır. Doğrusu Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi her bakımdan işlek, hararetli ve hareketli yerdir. Esamisinin her yerde okunmasının sebebi de budur. Zavallı Hukuklu arkadaşlarımız sallana sallana kanûn ezberliyeceğinize gelinde bir Fakülte görün. D. T. C. Fakültesine yazılın .. Burada ne üssümizan var, ne eleme, ne çalkama yaşıyan dilleri yaşıyan dünyayı bırakıyoruz, karşı tarafa sağa geçiyoruz. Bu koridor üzerinde Çince, Hintce, Farsca, Arapça, Türkçe (Türk dil ve edebiyatı) çingenece ve kuş dilinden başka hepsi var. Evvelâ şu Çinceden söz açalım. İşte profesörün odası. İşte asistanın odası, işte talebenin odası işte kütüphanesi, evet bu şubenin bir tek talebesi var. Profösörü her ay yüzlerce lira para alır, asistanı alır. Yalnız bu şube için yılda asgarî

www.ulkunet.com

İç Yüzü

(25000) lira sarfedilir. Bir talebe asgari 4 yılda mezun olacağına göre tek bir kişi için (100,000) liral Bakın işte geliyor. Çincenin yegânesi.. Sarı saçlı çocuk . . Merhaba yüzbinlik . . Kendisine sarfolunan paradan kinaye ben ona yüzbinlik derim . . Merhaba. Nereye böyle ? Vallahi iş yok! Güç yok işte! Yahu şu Hükümeti masraftan ne zaman kurtaracaksın ? Ne zaman mezun olacaksın ? Acelem ne birader, rahatım iyi, kalmak yok! Askerlik yok! Mezun olsam ne yapacağım. Çincemi okutacağım! Dört senedir okuyoruz "Ç„ sinden bile haberimiz yok . . . . Allahaşmarladık.. gidiyor. Karşıda Hintçe var, oda öyle! Bir tek talebesi var. Ejnebi profösörü var. Asistanı var.

Hey gidi yüzbinler! Hey gidi zavallı milletin paraları. Almanyada varmış. İngilterede Amerikada varmış deye bizimkilerde onlara benzemek için işte böyle şeyler yapıyorlar. Sonra muhakkak Hintçe, Çince bilen birisi lâzımsa gönder. Hinde Çine öğrensin . . . Zaten bu türlü şubelere giren talebelerde hiç bir yerde tutunamıyan, dalgacı, aylakçı, Asker kaçağı, çocuklardır. Fantazi, lüks.. desinler . . Dostlar alışverişte görsün . . İşte bizim arslanların marifeti. Ankarada Leyli olmıyan yüksek tahsil gençliğini altına tophyan bir tek çatı yok! Pansiyon yok! Genç münevver arkadaşlarımız tavan aralarında, bodrumlarda, abdesthane kenarlarında adeta bir menfa hayatı yaşıyorlar. Vekâlete bir pansiyon açması için müracaat edildiği zaman tahsisat yok para yok! diye bas bas bağırışırlar. Öte tarafta hiçbir işe yaramayan yerlere binler on binler dökerler.

Her ne ise fakulteden dışarı çıkmayalım. daha göreceklerimiz var. işte Hintcenin yanında — Rus Dil ve Edebiyatı — burada bir hayli sapık var. Bereket versin profösörü hem bilgi hem karekter ve seciye bakımından kuvvetli bir adam. Kazanlı bir Türk. Talebe burada bu en müsait yerde sola kaymaz. Fakat daha evvel saptanlar buraya girer — Tabii hepsi değil... — Biraz ileride Arapça - Farsça. Bunlar daha ziyade Türk dil ve edebiyatına yardımcı şubelerdir. Şimdi karşımızda üzerinde bir hayli durmamız gereken Türk Dil ve Edebiyatı Fakulte diliyle «Türkoloji».. başında Türkten başka herşeye benziyen, orak gibi eyri ve ancak çekicin altında tava gelen meşhur "Yurt ve Dünya„ cı Pertev Boratav var.

Bu şube şimdi millet vekili bulunan Tahsin Bankoğlu zamanında milliyetçi bir karakter taşıyordu. Boratavın sayesinde Fakultenin kızıl köşelerinden biri haline gelmiştir. Pertevi gören budala sanır, şu Türkçü olsa ne çıkar, kominist olsa ne çıkar diyeceği gelir [*] amma öyle değil gayet çalışkan, sinsi sinsi görünmeden, göstermeden iş yapar. suyu saman altından yürütür. Kendisi halk edebiyatı ile meşkûldür. Bilhassa halk şairlerinden kızılbaş olanlar üzerinde fazlaca durur. Bektaşilerin hayranıdır.

talebelerinede o ruhu (Kızılbaşlığı) daha doğrusu o ruhsuzluğu aşılamışlır. Bakın işte geliyorlar bıyıklı bıyıklı herifler.

"Aldırma anam ne çıkar, kudursun Karayel suları — Hazar'da doğanın hazardır mezarı — Nazımvari naralar atıyorlar. Biz de Hazardan bahsederiz amma biz de Hazarın suları, dalgaları ağlar, onlarda kudurur.

Bıyıklı bıyıklı herifler, sanki Stalin gibi. Bu ahbaplar şiirde Nazıma, kılıkta kifayette Staline benzemeyi en büyük hüner sayarlar. Bektaşilerin şiirlerini ezbere bilirler. Allana inanan müslüman milliyetci bir arkadaş görürlerse bilmem hangi Kızılbaşın şu şiirini yüksek sesle okurlar.

"Ne aman var ne baban var benzersin a piçe Tanrı„ ve arkasından bir sürü kahkaha .. Edebiyat günlerinde, yapılan toplantılarda da kasten böyle şiirler okunur okutulur. Yunus Emre gibi mubarek, ruhlu, ilâhi şairlerimizi bile zorla toprağa çekerler, çamura balçığa karıştırırlar.

Onun uhrevi, ebedi sesini fanileştirirler maddileştirirler. Ellerine ne geçerse ete, kemiğe inkilâp eder, leşe döner. Bu fakültede M. Akif için ihtifal yapılmaz. Bırak ihtifali Çanakkale şehitlerini tarihlere, devirlere sığdıramayan bu adam v.s. kabilinden edebiyat derslerinde beş dakika içine sığdırılıverir. Çünkü Çanakkale bunlar için tahta kaleden başka birşey değildir. Evet sayın okuyucularım Bundan üç sene evvel ben bu fakültenin son sınıfında iken Çanakkale zaferinin yıl dönümünü yapmak, bizler için canını cananını feda edenlerin aziz ruhlarını taziz etmek istemiştik Bunlardan bir güruh önümüze çıkarak "Tahta kale günü mü yapacaksınız?!„ Vatan için, millet için ölmüşler. Bir sürü zavallı budalalar... ya onların peşinde koşanlar. demesinler mi? Bu vaziyet karşısında deli gibi oluyor.. ne diyeceğimizi bilemiyoruz.

Bu kadar körlük, bu kadar nankörlük, edepsizlik dünyanın hangi tarafında görülmüştür. Eğer onlar ölmeselerdi bu gün biz bu topraklar üzerinde böyle gezip dolaşabilecekmiydik ve . . . oğlu . . . ler bu türlü konuşabilmek imkânını bulabileceklermiydi! Fakültede her milli gün her milli kahraman işte bu şekilde karşılanır. Milliyetçi talebenin tazyiki ile binde bir yapılan N. Kemal ve Z. Gökalp günleri kasten aksi bir zamana — Mesela akşam tam yemek vaktine — denk getirilir. Sönük geçmesi için elden gelen herşey yapılır. Pertev Boratavın yetiştirmeleri bu büyük adamların garabetlerine tenakuzlarına işaret ederler ve böylece ihtifalleri tamamlarlar. Pertev boratav ve kopyalarını bırakarak biraz da divan edebiyatı hocası Necmettin Halil üzerinde duralım. Vekili Âlinin gölgesinde yeşerip filizlenen her yere dal budak salan zatlardan birisi de budur. Lise hocalığından yüksek tedrisat umum müdürlüğüne ayni zamanda bu Fakültenin divan edebiyatı profösörlüğüne bilâhare 1944 3 Mayıs nümayişleri sırasında . . Dekan vekilliğine getirilmiştir Şimdi mumaileyhe bu üç vazifeden biri kalmıştır.

(Devamı var)

O. Y. Ş

[*] (P. Boratav'ın kominizme duhulunu kendisinin mektep arkadaşlarındanbir zat, şöyle anlatıyor:

"Üniversitede talebe iken Pertev milliyetçi bir gençti. Fakat kızlara karşı zafı fazla idi. Kimi görse aşık oluverirdi. Kendisi çirkin olduğu için kızlarda onunla alay ederlerdi. Yanına ancak bir şey sormak, tercüme yaptırmak için yanaşırlardı. Böylece Pertevciğim bedbin oldu. Her şeyi inkâra başladı) — Tam Freydist bir izah ...

Asıl kominist faaliyetlerinin merkezi. Yurt ve Dünya, Adımlar mecmualarının idarehanesi bulunan üst kata, Felsefe katına çıkamadık. İnşallah gelecek sayımızda . . . . .

www.ulkunet.com

Falih Rıfkı yine azıtıyor

Devletin resmî gazetesinin baş köşesini işgal eden bir adam var. Anadolu Türklüğünü birkaç yüz bin kadar tahmin eden bu adam konuştuğu zaman yirmi milyon Türkün ağzıyla konuşur. Cümleleri kanun kadar kuvvetli, tehditleri devlet kadar kudretlidir. Bu adam kendisine tevcih olunan hakaretleri Devlete, Millete, Şefe çevirivermesini bilen bir adamdır. Çünkü Ulus'un başındadır. Ulus onun babasının mahdır. Oraya kendi ihtiraslarını, kinlerini hâtıra defterine yazar gibi yazar. Kimse ona birşey diyemez. Kimse ondan hesap soramaz! Bilâkis o herkesten hesap sorar. 20 milyon insanın namusu, şerefi kendisine emanet edilmiştir. Herkes onun mahkûmudur. Mahkemelerden, kanunlardan evvel o vardır. «Ulus yazıyor demek herşey oldu bitti» demektir. Bu memlekette kanun vardır, nizam vardır diye bas bas bağıran bu adam kanuna da nizama da tepeden bakmaktadır.

Ona göre, kanun kendi keyfine göre işlediği, nizam da rahatını bozmadığı müddetce vardır. Vatanın, Milletin bağrından kopup gelen hür, erkek her ses bu adamı çileden çıkarmıya kâfidir. Çünkü bu adam namuslu adamdan korktuğu kadar hiç bir şeyden korkmaz! Atayın bu korkusu Devletleşivesir. Devletin yerine kendisi geçer, oturur; Reyinin timsali olur. Bir tek iken 20 milyon olivesir. Oturduğu sandalya bir vatan kadar genişler. Alır eline kalemi başlar iftiraya, Vatan düşmanları, Rejim düşmanları, Nizam düşmanları, Gardisler, Faşistler, Turancılar, Komünistler ... Yok kara gömlekliler yok kızıl kilotlular. İftiranın ve ısnadın bini bir para ... Çünkü bu adamlar hak ve hakikati söyliyenler Bay Atayın rahatını bozmuşlardır, eski dellerleri karıştırarak yeni hakikatlar ortaya koymuşlardır. Bir gün gelip ustad edebi yalanlarına devam edemiyecek hale gelecektir. Onun için bu adamlar "Şarlatandırlar Sirretdirler„ Bunları susturmak lâzımdır. Eğer kanunlar bu adamların yakasına yapışamıyorsa, yeni kanunlar çıkarmalıdır. Yeterki F. Rıfkı ve emsali rahat etsin. Yeni şehirdeki güllerle çiçeklerle muhat evlâin penceresinden asvalt yolları apartımanları hayran hayran seyretsin. Nasıl kendini bir millet kadar büyütüyorsa Ankaranın yeni Şehrinide bir Anadolu kadar genişleterek inkılâbın 20 yılda başardığı eserlere kasideler yazsın.

Ulusun, Milletin parasıyla çıkan bu gazetenin, sayfalarını karıştıranlar görürler ki orada memleketin dertlerini, Milletin ızdırabını akseltiren tek bir yazı yoktur.

Burada şatafatlı resimler, şatafatlı isimler, şeref vermeler, ziyafetler ziyaretler, el sıkmalar, eyilmeler, bükülmeler ... Muhalefete karşı atılan yumruklar, tehditler tahdirler vardır. Ve bunların başında Falih Rıfkı-Atay—Fatay bulunuyor.

O. Dosdoğru

Türk Musikisi ve katilleri

Tanzimattan beri şu Avrupayı tıpkı bir sürtük aynası gibi yüzümüze tutup ilim, edebiyat, musiki, kıyafet ve zevk tuvaletleri yaptık. Sizin anlıyacağınız Avrupayı nokta nokta, virgül virgül taklit ettik. Bütün bu Avrupaî hareket ve ölü davranışlar değilmidir, ki tarihin bağrına zamanın kollarında sığmayan bu millet topyekûn madde ve mana ikliminde kendini inkâr edecek bir hale geldi. Zamanın serdarı, zeminin mimarı Türkü dünya arası meziyetlerinden uzaklaşması hep o kışır ve cevhersiz taklitçiliğin acı neticeleridir. Bu dalgınlığımızın bu manevi cinayetimizin affını ancak ve ancak bulutların ötesindeki mahkemenin hakiki adalet müvezzinden bekliyebiliriz. Bu dipsiz ve ruhsuz taklitçiliğin bu milete neye mal olacağının muhasebesini yapacak değilim. Şayet bu dipsiz ve sistemsiz satıh üstü yürüyüş olmasaydı, beşeri ahlâkın ezeli kâbesi olan bu vatanda yirmi asırlık iskeletinden hala şehvet ve zevk fışkıran Bizansın üç beşcük bakiyesi bekâret ticareti yapamaz randevu evleri açamazdı. Eğer bu böyle olmasaydı, nice Türk kızları birkaç vicdan canbazı çaçanın menkur bağrında İsmet ve bekâretin mezarını kazamazdı. Eğer bu böyle olmasaydı bir aile kadını baloda paravana ardında şehvet terleri dökmezdi. Eğer bu böyle olmasaydı, hamasi varlığımıza çifte atıp, Holivudu rüya ve hülyamızın şafağında bir kâbe haşmetile yaşatmaz musikimizi, anamızı zevkimizin mezbelesine atıp ona (piç) nazarıyle bakmazdık,

Bugün şeklile, edasile, kalbe akan füsunkâr sesile daima özlenen bir iklimi duyuran, sanatın, yüz akı şiirimiz bir takım şairyongalarının dilinde bağırsak artığı haline gelmiş bulunuyor.

Türk şiirinin bunama devri sayabileceğimiz bu şaşkın ceryanın sözde şairleri her bakımdan tamam, yalnız ve yanlız yazılarında yazarlar gibi Muhar ormanından bir diploması noksandır.

Şimdi asıl dava ve iddiamızın mihrakını teşkil eden musikiye gelelim: Füsun ve itiyat arzeden, her zerresinde bu topraktan renk ve kokularını taşıyan musikimizin katilleri sırası gelince matbuatın tokatını yiyorlar. Melez zevklerinin vadisinde garip hayranlığının bağdaş kurduğu kimselerle Ankara Radyosu bu musikinin baş düşmanlarındandır. Bu memlekette milletin ruh yapısının ifadesi olan musikimizi katletmek vazifesi Ankara radyosunun mukavva bileklerine tevdi edilmiş bulunmaktadır. Hangi telâkkinin sahibi olduğunu birtürlü teşhis ve temyiz edemediğimiz bu müessese yıllardan beri bize ısrar ve inatla Hotantolar müziğini dinletti. Memleketin medari iftiharı sayabileceğimiz sanatkârlar dururken bu bobsitiller albümü Radyo bize zenci hotellerinin çığlığını andıran müziği dinletmek ve zevkimize tahakküm etmek cüretini nereden alıyor? Evet sayın okuyucularım, ifadenin kahhar tonile bobsitiller albümü Radyo sizin ve benim zevkimize zincir vurmak emrini acaba hangi Âlîden alıyor? Musikimin (M) sini bir sanat şellalesi haline getirecek kudretteki şöhretlerimize programında yer ayırırken bir yahudi zihniyetile hareket eden, fakat bir takım cibilliyetsiz pilaklara en büyük zaman payını ayırmakta kat'iyyen tereddüt etmeyen bu (eve) ne numara verelim?

Bu millet, bir yandan iklimler fatihi yetiştirirken bir yandanda zamanın bile ruhunu çelen name kahramanları yetiştirmiştir. Bunu hangi nasipsiz inkâr edebilir?

Zevk ve iz'an dumuruna uğramış bedbaht radyo evi bu sanat Himalâyaları karşısında hangi mantık hokkabazlığına müracaat edecek.

Koca İtrînin Bayram namazlarındaki tekbiri ve segâh makamından bestelediği âyini şerif hangi canlıyı vecde getirmez? (Yalnız iki satır Avrupa sayahati yapan ekim gravatlı sivinç uzatan, milliyet bigânesi Halivut aşinası münevverlerimizle Ankara radyosu hariç!) düşünerek!

N. Sevilen

www.ulkunet.com

hadıklarını gördüğümüz zaman beynimizden vurulmuşa dönmüş, iliklerimize kadar titremiştik. Bu tahammül olunmaz rezalet karşısında heyecanlanan seyirciler hep birden ayağa kalkmışlar ve o öğretmene de, onu yetiştirenlere de lânetler yağdırarak salonu terketmişlerdi...

Bu müessif hâdiseden en çok acı duyan da biz olmuştuk. Bunun farkına varan ahlâk ve fazilete değer veren, milliyetçi ve aydın bir arkadaşımız :

— "Canım, siz de Köy Enstitülerinde hâkim olan ruhu bilmiyormuş gibi müteessir oluyorsunuz. Hasan Âli ve Hakkı Tonguç model öğretmenlerden, ancak böyle şeyler beklenir. Fakat, müsterih olalım, inşallah bir milliyetçi Sakarya bu millî davayı lâyık olduğu ciddiyet ve ehemmiyetle ele alır da, o vakit her şey kısa bir zamanda düzelir. Şimdilik, o mutlu günleri beklemekten başka çaremiz yok!.." demiş bizi teselliye çalışmıştı. Bugün, sayın Reşat Şemsettin Sirer'in iş başına geçmesile, bu halisane temenni - Allaha çok şükür - gerçekleşme yoluna girmiş bulunuyor.

*

Bu müessif hâdisenin üzerinden bir yıl geçti geçmedi ki, bugün, gezdiğimiz Yurt köşelerinde hemen hemen aynı manzaralarla karşılaşmış bulunuyoruz. Demek daha göreceklerimiz varmış..

İyi amma, bunun sonu neye varacak?

«Uçurumal» demiye, bir türlü, dilimiz varmıyor..

Fakat, siz söyleyin, Allah aşkına!. Talebe mi yetiştiriyoruz, yoksa ültra modern sevdâzedeler mi?.. Neredeyiz, ne oluyoruz, neden bu kadar kendimizden geçtik?..

Ayıptır, günahtır, arkadaşlar !.. Meslektaşlık ve memleket namına, sizden rica ediyoruz :

Okul temsilleri verirken, bu temsillerin gerektirdiği pedagojik ve psikolojik esaslara - Bir parça olsun- riayet ediniz!. Bilhassa umumî efkâr karşısına çıkarken, bu hususlarda çok dikkatli uyanık ve dürendiş olmak icabettiğini bir an bile hatırınızdan çıkarmayınız. Yoksa adımız öğretmen değil, başka şey olur...

Sayın ve değerli arkadaşlar,

Öğretmenlik denilen bu mukaddes ve şerefli meslegi, bu yüce Tanrı sanatını, bu kadar küçük düşürmiye, halkı kendimizden soğutmıya, hiç bir vakit ve hiç bir yerde hakkımız yoktur. Kendilerinden değerli hizmetler beklediğimiz, yarının büyükleri olan çocuklarımıza böyle bayağı türküler, oyunlar değil; millî terbiye, millî iman, millî ruh aşılayacak bilgiler, hünerler öğretelim!. Ancak bu takdirde, Vatan ve Milletimize karşı vazifemizi yapmış, çocuk denilen o aziz varlığa saygı göstermiş oluruz. Yoksa: «*Çocuk, bizim için, herşeydir.*» Yahut «*Çocuk saygısı, Vatan kaygısı*» gibi sözlerin hiç bir mâna ve değeri kalmaz.

Kendimize gelelim, arkadaşlar!.

3 MAYIS

Moskof uşaklarını yerlere sermek için,
Kızıl mezheplerini çarmıha germek için;
Atıldık ileriye binlerce genç tığ gibi,
Yürüdü peşimizden bütün millet çığ gibi,
Taştı bugün kalplerden millî his, millî iman,
Kesildik her birimiz bir kasırga, bir tufan!.
Başımızın üstünde uçarken şanlı bayrak,
Haykırdık ufuklara: «Verilemez bu toprak,
Titredi yedi kat gök, oynadı yer yerinden,
Ses verdi sesimize dağlar, taşlar derinden!,
Duyuldu gür sesimiz Cezayirde, Taşkentte,
Türkçülük tarihini yazdık bugün Başkentte,
Asıl aşk şarabını işte bugün içtik biz,
Tunç heykelin önünden kükreyerek geçtik biz!.
Sevdik bugün vatanı Mustafa Kemal gibi,
Al kan oldu göğsümüz mübarek hilâl gibi! . .
Sormayın: «nasıl oldu Başkentte bu çetin iş?„
Bir zafer destanıdır bu muhteşem nümayiş! .
Anlatılmaz bu destan bir kaç mısra satırla,
Hey arkadaş! Sen onu şahlanarak hatırla!.
Çünkü bizi kahpece arkamızdan vurdular,
İftiradan, isnattan birer şalo kurdular.
Tertemiz bir niyetle atılmışken meydana,
(Hâin) lik damgasiyle girdik bugün zindana!
Neler çektik zindanda? Sormayın bizden bunu
Yazacaktır tarihler onun ne olduğunu!
Türkçüler (Tabutluk) ta nasıl inlemiş, nasıl ?
Sizi dehşet içinde bırakacak bu fasıl.
Bilmiyenler bilecek, duymıyanlar duyacak
Bu tarihi nesiller ibretle okuyacak
Varsın felek olmasın bir günceğiz bize yâr,
Verdi âdil hükmünü zaman adlı hükümdar;
«Gökten yere inse de sancak yine sancaktır.
Tarih, müfterileri lânetle anacaktır.»
Ey Türkçülük aşkıyla bağrı yanan arkadaş!
Katıl ki safımıza hızlansın kutsal savaş!
Atmalısın bir yana artık kederi, yası,
Süslüyor göğsümüzü bak şeref madalyası
Bu aşkın ateşiyle tutuşup yanalım gel!
(3 Mayıs) ı yürekten, saygıyla analım gel.
Mümkün değil bugünü başka günle bir tutmak,
Yakışmaz Türk gencine (3 Mayıs) ı unutmak..

Konya 3/Mayıs/947
Cemal Oğuz ÖCAL

Serdengeçti yayını : 1

Olan Oldu Bizlere
(Hapihane şiirleri)

Türkçü şair Cemâl Oğuz ÖCAL'ın bu kitabını sabırsızlıkla bekleyiniz!.

www.ulkunet.com

LENİN KONUŞMUYOR KÜFREDİYOR...

Mataryalistlerin bir filozof, kominstlerin en büyük insan diye takdim ettikleri bu adamın taassubuna bakın . . .

Leninin «işçi sınıfı ihtilâli ve kautski melûnu» adlı kitabından, ikinci entarnasyonalin reisi Kautskiye kendisinden biraz daha geniş, hür, insani düşündüğü için yağdırdığı küfürlerden bâzı parçalar alıyoruz.

"Kautski utanma bilmez, burjuvazi demokrasisine habire düzgün vurur ve en haklı grevcilere karşı Amerika ve İsviçrenin en Cumhuriyetci ve en demokrat burjuvaları tarafından reva görülen kahır ve isdibdada dair ağzını açmaz, açmaz çünkü o âlim olduğu kadarda aklınca müdebbirdirde.

Bu derin siyasî böyle yerde sükûtun alçaklık olduğunu düşünmez bile„ (sayfa 92)

"Bu kadar şeni bir yalan, riya burjuvaziye satılmış bir maskaradan yahut gene o manaya gelmek üzere bildiklerini Aksefortlardan olduğu halde istihbar menbaını saklayan bir herzevekillikten ne beklenebilir„ (sayfa 67.)

Bu sözler, bu söğüp saymalar bir feylozofa, bir devlet adamına değil de alelâlede yazılar yazan sokak edebiyatı yapan bir adama bile yakışmaz.

Lenin ben müessesan meclisinde şöyle söyledim "Ey müessesan meclisinde yer almış olan nütereddit küçük burjuva efendiler ya işçi sınıfı diktatörlüğüne boyun eğersiniz, yahut ihtilâl yoluyla sizi haklıyacağız„ deyor. Millet vekillerine böyle tehditler savrulan bir yerde demokrasiden hürriyetten müsavattan bahsetmek delilikten başka bir şey değildir, üstelik bu tehditler enternasyonal şarkılarının, büyük insanlık ülkelerinin, dünya ölçüsünde hayallerin yaşayacağı, yaşatılacağı bir yerde söyleniyor. Leninin bu despotça sözleri bize Sovyet rejiminin bidayetten beri nasıl zora, zorbaya dayandığını gösterir. Allah etmesin bu türlü adamlar başımıza geçseler her şeye rağmen C. H. P. hürriyeti bizim için bir cennet bir hayal olacaktır; Yine kitabının bir yerinde Kautskiye bu dünyaca tanınmış büyük sosyaliste,

"Bu işin, kâfir Kautsikinin unuttuğu elifbasıdır„ (sayfa 103.)

Kâfir, Melûn bunlar hangi devrin hangi zihniyetin kelimeleridir. Lenin musamahasız mutaassıp bir orta zaman yobazı gibi gazaba geliyor, küfürler savuruyor. Kâfirler, melûnlar, mürtediler "Din bir afyondur. Doğmalar yıkılmalıdır„ deyenler kendileri başka bir devrim, maddeye, ete, leşe, kavga ve cidale, boğazlaşmaya dayanan bir dinin Peygamberliğini yapıyorlar. Bunlarda, insanlara saadetler ruhlara aydınlıklar, getiren, kalpleri şefkat, merhamet hisleriyle doldurun geniş, müsamahakâr fikirler yok. Sadece kavga, sadece yağma ve cidal var. Yumruklar sıkılıyor, dişler birbirine geçiyor, gözler kan içinde, beyinlerde kısas şimşekler çakıyor. "Ya imana gelirsiniz, ya sizi haklıyacağız„. İşte bolşevikler, işte hürriyet ve işte onların en büyük adamı Lenin!.

Lenini biraz daha konuşturalım. "Hey gidi kokmuş ruhlar sizin bu gidişinize marksizm denirse, burjuva huzurunda kuluğa secde etmeye ne isim bulalım! "Halbuki Kautski pek haklı olarak der ki„ "Diktatörlüğe hükümet şekli dersek, sınıf diktatörlüğünden bahsedemeyiz. Gerçekten evvelcede bahsettiğimiz şekilde Bir Sınıf Ancak Tahakküm Edebilir. Hükümet edemez. Teşkilât ve fırkalardaki hükümet ederler.„

Lenin bu gayet makul fikre şöyle cevap verir: "Ey ustadı kül, yahut Ey karıştırıcıkta ustâd olan efendi„ (sayfa) 251 ve sonra bir sürü küfürler ne ilmi! Bir cevap değil mi?

Kautski hakikata olduğu gibi söylemiş. Bolşeviklere fırsat düşkünü ihtilâlcılar, yani bolşevikler tamamen prensipsiz menfaat gaygusuyla esen rüzgârların arkasından koşan ihtilâlcılardır demiş «vay efendim sen misin bunu deyen. Lenin kuduruyor. Sayfalar ve kitaplar dolusu küfürler.

Kitabının 85 sayfasında Lenin yarı alaylı bir şekilde» Kautski mümin bir sosyalisttir. Bu Muhterem Aile Babasının, bu şerefli vatandaşın, namus ve hassiyetinden şüphe etmeyiniz, işçilerin muzaffer olmalarına açıktan açığa taraftardır, ancak isterki, Halk Kütleleri harekete gelmeden işleticilere karşı amansız bir çarpışmıya girilmeden, bir dahili harp badiresi çıkarılmaksızın düşünüp taşınılsın, ihtilâlin mütedil bir halde inkişafına dair bir nizam, bir kanûn kurulsun; işçiler işte O kanûn dairesinde ne yapacaklarsa yapsınlar.

Bu gayet müslihane insanca fikirleri Lenin "Ey alâme yuda—isayı düşmanlara satan havari—deyerek yuhalarla karşılıyor.

Aileyi alaya alıyor. "Muhterem aile babasının„ şerefi ile sulh ve sükun içinde yaşamak istiyen vatandaşı alaya alıyor, "bu şerefli vatandaşın„ anlaşmalara, birleşmelere, şiddet ve dehşetle ateş püskürüyor. İşteenle işliyen, alanla satan, söyliyenle dinliyen, idare edenle edilen arasına dinamitler bombalar sıkıştırmak, milleti bir birine kırdırmak, mülk nizamını alt üst etmek, asayişi kaldırmak kapıları kırmak ırzlara geçmek ve her şeyi mübah ilân etmek ve bu patırdıdan istifade ederek başa geçmek, kimseye gık dedirtmemek, tiranlar, firavunlar gibi hüküm sürmek! Düşünen Kafaları ezmek; ileriyi gören gözleri patlatmak—işte bolşeviklerin kominstlerin yapmak istedikleri budur.

Leninin ölüm! ölüm! diye haykıran sesiyle bizdeki kominist kuklalarının «Caddelerde kelle toplıyacağız» diyen kan ve kıyametten başka birşey düşünmiyen güruhun sesleri arasında ne acı bir benzerlik var! Hayır bizler, biz milliyetçi, memleketçi, Türkler şu bir avuç vatan içinde kızılca kıyametler koparmıya çalışan fikirler insanlar istemiyoruz, vatan denilen varlığı millet denilen birliği parçalamak, dağıtmak istiyen her kuvvet karşısında bizi bulacaktır.

KARAZOR

www.ulkunet.com

Gülünç Hakikatlar

H. Âli Yücel'in duası:

Seçim sıralarında İzmirliler milli türkülerle millet vekilleri bulunan H. Âli Yücel'i içten bir tezahüratla karşılamış ve uğurlamışlardı. Bay Yücel o gün halkın kendisine gösterdiği bu teveccühden fevkalâde mütehassis olmuşlardı. Ankara'ya, evlerine geç vakit dönebildiler. Vekilî Âli çok heyecanlı idi. Odasına yavaşça girdi. Baktı oğlu Canla kızı Cânan uyuyordu. Fakat onu çoktan beri alâkalandıran şey, ne ev ne bark nede evlâdüayalı idi. O bambaşka şeyler düşünüyor sarsıntılar geçiriyordu. şimale dönerek — çünkü kıbleyi çoktan beri değiştirmişti — tıpkı tekkede olduğu gibi iki dizinin üzerine çöktü. ellerini yukarıya kaldırıp duaya başladı. Yücel şöyle yalvarıyordu.

Canı cânanı bütün varımı alsın da hüda
Etmesin tek makamımdan beni dünyada cüda„

bunu tekrar tekrar söylüyordu. Ansızın gaipten bir seda bir nida işitti. Bu ses ona «Ey sadık kulum! sen daha âlî daha yüksek makamlara lâyıksın diyordu. Yücel hemen secdelere kapandı ve bayıldı.

Sabah olupta ayıldığı zaman baktı ki kapısının önünde her zaman emrine âmade bulunan vekillik otomabili yok Yücel şaşırdı. Ve işte o zaman gazetelere, radyolara kadar akseden meşhur sayıklamasına başladı.

"O vekil benmiyim?!.... Ben değilmiyim!..

⊠

Falih Rıfkı Türkçü olmuş (!)

"Ulus„ da Fatay, K. Öner — Yücel davasında dinlenen bir şahidin «Ben Türkçü olduğum için tevkif edildiğim zaman„ ifadesine dokunarak "Bu memlekette bunuda mı duyacaktık; Bizde türkçüyüz, Türkçülük Türk milliyetçiliğinin göbek adıdır„ diyor. doğrusu bizde ayni hayret uyandırdı. Biz bu gelip B. Atayın Türkçü olduğunuda mı duyacaktık. Türkçülük milliyetçiliğin göbek adıymış! Allah Allah! Bizde Fatayın göbek taşından bahsedeceğini sanıyordukl mamafi Sayın yazar göbek adı koymakta damgalamakta üstaddır. Bundan 3 sene evvel — H. Âli Yücel N. Tandoğan F. Rıfkı Atay, bu ittifak'kı müsellesin gazabına uğrayarak sırf Türkçü olduğumuz için emniyete alınmıştık. Bu harekâtın diplomasi tarafını Yücel, neşriyat ve propaganda cihetini Atay idare ediyor, gestapoluğunu da N. Tandoğan yapıyordu. F. Rıfkı tam bu fırsattan istifade ederek devletin resmi gazetesinde Moskova ağzıyle Milliyetçi Türk gençliğine, temiz vatan çocuklarına gardistler, faşistler, troçkişler, deye küfürler yağdırıyordu. Yapılan işlerle söylenenler, yazılanlar arasında öyle bir tezat, öyle bir münasebetsizlik vardıki aradaki bu uçurumu bazılarımız küfürle, bazılarımız sükût'la, bir kısmımızda kahkaha ile dolduruyorduk. Bende mütemadiyen gülüyordum. Bir gün arkadaşlara "gelin bugün bizim isim günümüz olsun„ F. Rıfkı Atayın sayesinde — haşa — Hiristiyan olduk Gardis, Turockist merasime kendilerini de davet edelim oda Vaftiz babamız olsun„ dedim. Olur mu? olur. Henüz elime telefonu almıştım ki arkadaşlardan biri

— Seninkiler geliyor.

dedi

— Onlarda kim?

Baktım, Vali N. Tandoğan Âli H. Yücel ve Falih Rıfkı. Telefonu bırakıverdim.

⊠

Diş ve tırnak

Eski maarif bakanı H. Âli Yücel tırnak uzatıyormuş, görenler söylüyor. Ne yapsın adamcağız bütün mücadele silâhlarını kaybetmiş bulunuyor. Anlaşılan mücadeleye tırnaklariyle devam edecek. Öner dişli, Yücel tırnaklı, bakalım diş mi galip gelecek tırnak mı?

⊠

Kızılyıldız sönecekmiş

Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi merdiven dibi rasathanesinden bildiriliyor:

Amerikalı müşahitlere göre D. T. C. F. tepesinde parlayan ve müdavimlerine şimal yolunu gösteren (büyük ayı) kızıl yıldız yakında sönecektir. Bütün dünya nurdan çok zulmet saçan bu yıldızın sönmesini sabırsızlıkla beklemektedir.

Yerimiz boş kalmamış

Biz Fakülteden tardolunduktan bilhassa Serdengeçtide yayınlanan o mahut yazı çıktıktan sonra D. T. C. Fakültesine rağbet artmış. Bakıyorum Fakültenin bütün kapıları açık giren belirsiz çıkan belirsiz. Pasaportsuz içeriye dalan dalana. Hukuk talebesi Tıp talebesi bütün orda. Çocuklara soruyorum,

Yahu orada işiniz ne?

— Vallahi abey işte, gönül eğlendiriyoruz. Dalga...

Ve hararetli hararetli anlatmıya başlıyorlar.

— Aman abey görsen bir neler oluyor. Gözümüzle gördük. Sen mahkemede bizi şahit olarak göster...

Neler oluyormuş? Çocuklar utana sıkıla anlatıyorlar. Yüzümüz kızarıyor Eskiden bu kadar değildi. Herkes istediği gibi giremezdi. Hiç olmasa sadaka saraydan dışarı çıkmazdı.

Demek tekâmül var. Bizde yerimiz boş kalacağını sanıyorduk nerde?

Benim yerime bini gelmiş. Fakültenin şöhret ve itibarını artırdığımız için bizi taltif edecekler sanıyorduk. Bir de ne görelim; Fakülteden bizi oy birliği ile tard edivermesinlermi? Oy l..

⊠

Zavallı Verakpareler

Biri Eskişehirde diğeri Konyada iki varakparecik Falih Rıfkı ağziyle bizim Serdengeçtiye sövmüşler. Sağ demişler, sol demişler. Hem de müfritmişiz! Olur a bu günlerde politika edebiyatına mal olmuş şu iki tabir (müfrit sağ), (müfrit sol) geldi bizi de buldu. Biz hem sağ, hem solmuşuz. İki zıt kutupl evvelde bir iş var boyuna şimşek çakıyoruz...

Eskişehirdeki bulanık suyun kim olduğunu kaç paraya ve kimin hesabına çalıştığını biliyoruz. Vaktiyle surettlerini Tasvir gazetesinde görmüş esamilerini okumuştuk.

Konyadaki Babalığın kim ve hangi yolun yolcusu olduğunu bilmiyoruz Yalnız sağını solunu farkedemiyecek kadar bunamış olduğu muhakkak...

Zavallı Babalık....

Zavallı Varakpareler....

MÜZİP

www.ulkunet.com

SERDENGEÇTİ'nin Üçüncü Sayısı:

İkinci sayımız birinci sayıyı tekrar tekrar bastırdığımızdan ve diğer bazı izahı uzun ciddi sebepler yüzünden gecikmiştir. Okuyucularımızdan özür dileriz. Üçüncü sayımızı geciktirmeden çıkarmak kararındayız. SERDENGEÇTİ'nin bu sayısı da aynı hamle ve cesaretle çıkacaktır. Yedinci sayfamızda vesikalarla birlikte neşrini haber verdiğimiz (Himaye değil İşbirliği) yazısından başka (Rus hapisanelerinde inleyen 14 milyon insan) başlıklı, Rusyadan kaçan bir zatın hayret ve dehşet dolu ifşaatını okuyacaksınız. (Bir Fakültenin İç Yüzü) ve (Azab Hücrelerinde) adındaki yazıların en hararetli ve meraklı tarafları bu sayımızdadır. Daha bir çok şimdiye kadar dokunulmamış mevzuları cesaretle ele alan yazılar, okuyacaksınız. Sizi güldürdüğü kadar da düşündürecek olan zengin mizah sayfalarımızla birlikte çıkacak olan Serdengeçtinin bu sayısı diğerlerini gölgede bırakacaktır. Hele Bir çıksında görün . . . . . .

Hakikaten Serdengeçti ! . . . . . .

Bayiler Dikkat!.. Serdengeçti sâtılır satılmaz parasını hemen ve derhal gönderin (İkincisi gelsin, üçüncüsü gelsin de o zaman gönderiniz gibi düşüncelerle geciktirmeyin. Çünkü Serdengeçtiler paradan yana berbat vaziyettedirler. Allah ve okuyucularımızdan başka dayandığımız bir yer yok. Birinci sayının parasını alamazsak ikinci sayıyı, ikincininkini alamazsak üçüncü sayıyı bastıramayız. Kâğıt fiatları C. H. P. nin sayesinde günden güne yükselmektedir. Dosdoğru yürüdüğümüzden daha bir çok müşküllerle karşı karşıyayız. "Yedi gün ve Mizah,, gibi geniş imkânlara sahip mecmualar bile fiatlarını bir buçuk iki misline çıkarmış bulunuyorlar. Bu vaziyet karşısında biz ne yapalım. ? 30 kr. üzerinde zor tutunuyor, adeta sallanıyoruz. Abone ve bayilerimize hemen hemen maliyet fiatına 25 kr. veriyoruz. Maksadımız para kazanmak değil, hakkın, hakikatın sesini vatanın her köşesine duyurmaktır. Bize bu yolda yardım ediniz. . . . Bir defa daha söylediğimiz gibi tek yüzlü hakikatın anlaşılması için bile ne yazıktır ki şu iki yüzlü lânet paraya ihtiyaç var. Son olarak tekrar tekrak rica ediyoruz. Bizim hesapları çabuk görün. Selâm ve Saygılar . . . .

SERDENGEÇTİLER

Bize Mektup Gönderen Okuyucularımıza :

Serdengeçti çıkalıdanberi yüzlerce mektup aldık. İçlerinde öyleleri var ki hemen kendileriyle dertleşmek ihtiyacını duyduk. Tabiî bu mümkün değildi. Mecmuada cevap verelim dedik; fakat hangi birine!.. Serdengeçtinin bütün sayfalarını buna tahsis etsek yine yetişmiyecek. Hususi olarak da cevaplandıramadık; elimiz değmedi. Bu vaziyet karşısında ne yapacağımızı şaşırdık. Sizlere karşı çok mahçubuz. Manevi huzurunuzda bile yüzümüz kızarıyor. Af dileriz, Özür dileriz Bu meyanda birçok yazı da aldık. içinde çok güzel olanlar var. İnşallah bundan böyle 15 günde bir çıkmağa başlayacağız: Yazılarınızda sırasiyle neşredilecektir. Selâm ve saygılar.

Serdengeçtinin bulmacası:

BİLİN BAKALIM:

Veled-i bîhayası Cibâli imâmının,
Sermaye-i şenaati Şengül..... nın .
Faillerinden on bini tâdat olunmada
Allah bilir hesabını artık tamamının !

1 — Bu kıt'ayi kim yazmıştır ?.
2 — Kimin için yazmıştır ?
3 — Noktalarla boş bırakılan yeri siz doldurun (kupbesi var cami değil, kurnası var çeşme değil.)

Sayın halkımıza :

Serdengeçtiler asri bir mevlût hazırlamışlardır. Mevlûdümüz şöyle başlıyor:

Başlıyalım evvelâ (sîfırı) tarif ile biz,
Görmedik cihanda böyle marifet ve hile biz !
Düştük artık ol Kenanla, ol Ömerle dile biz..

Bu mevlûdu sâbık mevlevilerden H. Âli hafız ağzının sağ yanı ile okuyacaktır.

Sayın halka ilân olunur . . . . . .

(BUHRAN) romanımız hakkında bazı okuyucu ve bayilerimiz geçen sayımızda ilk fırsatta ortaya atacağımız ilân ettiğimiz "BUHRAN„ adındaki romanımız hakkında malumat istiyorlar! Hatta bazıları para göndererek siparişte bulunmuşlardır. "BUHRAN„ maaslef böyle bir zamanda ortaya atılacak vaziyette değildir.

Hayatımızla bir tuttuğumuz 10 yıldır bütün varlığımızla üzerine eğildiğimiz 900 sayfayı tutan bu eserimiz neşroluduğu taktirde daha ilk nefeste boğulacağından korkuyoruz. O bir müddet daha susacaktır. Hürriyeti bekliyor.

HAREKET

N. Topcunun İstanbulda yayınladığı bu aylık dergi Kendini, bu millete, bu vatana verenlerin, dergisidir. Bu ağır başlı, mühtevalı mecmuayı okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz.

Abone şartları

Yıllığı : 300
Altı aylığı: 150

— Abone parası yerine pul göndermek istiyenler posta pulu göndersinler —

SAHİBİ ve YAZI İŞLERİNİ FİİLEN İDARE EDEN

Osman Yüksel

Muhabere ve havale adresi

Serdengeçti P. K. 353
Ankara

İdarehane: Çankırı cad. Dış kapı No. 316 Ankara
Not : Mektup ve havale göndermek isteyen okuyucularımız idarehanemize göndermesinler. Esas ve değişmez adresimiz posta kutusudur.

SESİŞİK MATBAASI — ESKİŞEHİR

Fiatı : 30 Kuruştur

ülkünet
kün tuğ bolgıl kök kurıkan